

لایحه دفاعیه ابراهیم مددی

یوسف مولایی و پرویز خورشید

بیست یکم آبان ماه هشتاد و شش

لایحه دفاعیه ابراهیم مددی نایب رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران

ریاست محترم دادگاه تجدید نظر استان تهران

احتراماً:

در خصوص اعتراضیه حکم صادره در پرونده کیفری ۸۶/۸۸۶۱/ط/ از دادگاه شعبه ۲۸ انقلاب اسلامی تهران مطالب ذیل به استحضار میرسد.

۱- مطابق ماده ۲۱۴ رای دادگاه باید مستدل و موجه بوده و مستند به مواد قانونی و اصولی باشد که بر اساس آن رای صادر شده است. این ماده در راستای رعایت اصل برائت تدوین شده است و تکلیف بسیار سنگینی بر دوش دادگاه می گذارد. دادگاه محترم در پاسداری از حریم اصل برائت می بایستی بر پایه دلایل متفن حکم به محکومیت متهم صادر کند در غیر اینصورت در مقام قضاوت، مبادرت به نقض اصل ۲۷ قانون اساسی نموده است. دلیل در امور کیفری توسط قانون گذار احصاء شده و دادگاه در چهارچوب قانون به حق ارزش یابی دلایل ارائه شده بپردازد. قاضی حق ندارد بر پایه حدس و گمان، گفته ها و شنیده ها و یا پیش داوری ها اقدام به صدور رای نماید و از طرف دیگر دادگاه در استناد به مواد قانونی از آزادی عمل و اختیار کامل برخوردار نمی باشد. بلکه اوضاع و احوال حاکم بر هر پرونده و چگونگی شکل گیری عنصر مادی (اعمال قابل انتساب به متهم) و عنصر معنوی (یعنی احراز آگاهی و سوء نیت متهم) ، ماده قانونی متناسب را شناسایی و در خصوص تطبیق آن با اعمال متهم دقت کامل را ببیند. دادنامه صادره از جانب دادگاه محترم از این لحاظ از استحکام و استواری لازم برخوردار نمی باشد.

چرا که:

الف) دادنامه صادره فاقد هرگونه دلیلی مبنی بر اینکه تبانی دسته جمعی صورت گرفته است، می باشد. در دادنامه به اظهارات متهم، گزارش مامورین و محتویات پرونده به عنوان دلایل حکم اشاره شده است. در آنچه که مربوط به اظهارات متهم می باشد، متهم در کلیه جلسات بازجویی و دفاعیات در حضور دادگاه، صراحتاً اعلام نموده است که قصد مراجعه به منزل آقای اسالورا داشته که قبل از ورود به منزل آقای اسالو بازداشت شده است. گزارشات مامورین و ضابطین نیز حاکی از آن است که آقای مددی قبل از ورود به منزل آقای اسالو بازداشت شده است.

ب) تبانی و تجمع مستلزم مشارکت و حضور حداقل دو نفر می باشد. در پرونده حاضر هیچکس بعنوان همراهی با آقای مددی در تبانی و تجمع محکوم نشده است. درحالیکه اگر تبانی و اجتماعی صورت می گرفت، می بایستی آقای مددی با افراد دیگری که تبانی و تجمع را صورت داده اند در قالب یک پرونده و بعنوان مباشرین یا شرکاء و معاونین

مورد محاکمه قرار می گرفتند. افرادی که همراه آقای مددی دستگیر شدند با قرار منع پیگرد آزاد می باشند.

ج) دادگاه محترم که نتوانسته عنصر مادی بزه انتسابی را با دلیل احراز کند، قصد ارتکاب جرم در جایگاه وقوع جرم نشانده و در رای صادره آقای مددی را به علت داشتن قصد بر هم زدن امنیت کشور محکوم نموده است. صرف نظر از اینکه فقدان عنصر مادی، عنصر معنوی (قصد مجرمانه) قابل استناد نمی باشد، دادگاه از ارائه دلایل مبنی بر شناسایی قصد مجرمانه نیز خودداری نموده است.

د) بخش عمده دادنامه به فعالیت های صنفی موکل در سندیکای شرکت واحد اختصاص داده شده است که حاکی از آن است که مراجعه موکل به منزل آقای اسالو فاقد وصف مجرمانه بوده و موکل بخاطر فعالیت های غیر مرتبط با اتهام تفهیم شده، محکوم شده است که این امر مغایر با اصول دادرسی عادلانه و آیین دادرسی کیفری و حقوق شهروندی و احترام به آزادی های قانونی، مشروع می باشد.

ه) با فرض اینکه ثابت گردد که آقای مددی قصد تجمع در مقابل منزل آقای اسالو داشته، صرف نظر از اینکه هر تجمعی وصف مجرمانه را ندارد، بلکه تجمع میبایستی منتهی به وقوع جرم گردد، قابل تعقیب میباشد. از آنجا نیروی انتظامی آقای مددی را قبل از ورود به منزل آقای اسالو بازداشت نموده است، بنابراین موضوع از مصادیق جرم عقیم و حداکثر شروع به جرم می باشد که طبق قانون مجازاتی برای آن پیش بینی نشده است.

۲- عنصر معنوی جرم ماده ۶۱۰

برای تحقق جرم موضوع ماده ۶۱۰ میبایستی ابتدا قصد متهم به انجام تبانی و اجتماع، احراز گردد و سپس قصد ارتکاب جرم از طریق تبانی و ارتکاب جرم (اقدام علیه امنیت) اثبات گردد. دادگاه محترم در هیچ یک از موارد مذکور دلیلی ارائه نداده و سوء نیت عام و خاص متهم را اثبات ننموده است.

علیهذا با عنایت به دفاعیات فوق با استناد اصل ۲۷ قانون اساسی، تقاضای نقض دادنامه صادره و صدور حکم برائت متهم را داریم. ضمناً در مسیر ارائه توضیحات بیشتر، مباحث حقوقی ماده ۶۱۰ را ذیلاً به عرض دادگاه محترم تجدید نظری رساند.

ماده ۶۱۰ قابل استناد علیه موکل نمی باشد،

این ماده ناظر به ارتکاب جرایمی است که ماهیتاً به صورت دسته جمعی تحقق یافته و یا تشدید می گردد و عمدتاً با توسل به خشونت و حتی اسلح صورت می پذیرد. اشاره به عنوان محارب در این ماده هم ناظر به وسیله، هم قصد و نیت و هم نتایج و خطراتی است که از فعل مجرمانه متوجه امنیت کشور می گردد، از این رو قابل تسری به فعالیت های مسالمت آمیز، غیر خشونت آمیز با قصد و نیت خیر خواهانه نمی باشد. در کیفر خواست تنظیمی هیچ دلیلی که حاکی از انجام اقدامات خشونت آمیز توسط موکل باشد ارائه نشده بلکه موکل خود قربانی اقدامات خشونت آمیز افرادی قرار گرفته است که فعالیت مسالمت آمیز صنفی را بر نمی تابند. با توجه به عدم ارائه دلیل از طرف دادسرا در خصوص ارتکاب اعمال مجرمانه موضوع ماده ۶۱۰، موکل و علی الاصول اینجانبان فارغ از دفاع در این مورد می باشیم و صرفاً جهت روشن شدن ذهن دادگاه محترم، دیدگاه خود پیرامون گستره حوزه عمل و شان نزول این ماده را به بحث می گذاریم، همانطوری که دادگاه محترم استحضار دارند برای وقوع هر جرمی اتحاد سه عنصر مادی، معنوی و قانونی ضروری می باشد که ذیلاً به پیرامون تحقق عنصر مادی و معنوی مطالبی به استحضار می رساند:

۱- عنصر مادی ماده ۶۱۰ ؛

تحقق مادی جرم اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرایم ، از طریق ارتکاب جرایم با مشارکت حداقل دو نفر میسر می گردد، به عبارت دیگر ارتکاب فعل یا ترک فعل مجرمانه توسط افراد عنصر اصلی و کلیدی تحقق این ماده می باشد، از طرف دیگر نتیجه ارتکاب این جرایم یا آثار آن آسیب رسانی و متزلزل کردن امنیت کشور می باشد در اینجا فعل مجرمانه، اعمال و اقدامات با ویژگی خاص می باشد که به لحاظ شدت عمل خود یا نتایج زیان بارش در محدوده اعمال و افعال خطرناک قرار می گیرد. بطور مثال ایجاد رعب و وحشت و ارتکاب اعمال شرارت بار، استفاده از سلاح سرد و گرم، راهزنی و آدم ربایی از مصادیق بارز این جرم می باشد. در اینجا علاوه بر عمل مجرمانه، شیوه و وسیله ارتکاب آن و مشارکت حداقل دو نفر ضرورت دارد که با هیچ تفسیر علمی و منطقی نمیتوان اقدامات موکل را که حداکثر شامل سخنرانی، صدور بیانیه و برگزاری نشستهای صنفی می باشد را از مصادیق جرایم موضوع ماده ۶۱۰ قلمداد کرد. اعمال و رفتار وی در فعالیت سندیکایی و صنفی وصف مجرمانه ندارد. تشکیل سندیکا با آرای اکثریت کارگران شرکت واحد جرم نیست و شرکت و تجمع کارگران شرکت واحد برای امور صنفی و مطالبات حقوق کارگری منطبق اصل ۲۶ قانون اساسی جرم محسوب نمی گردد.

۲- عنصر معنوی ؛

به لحاظ عنصر معنوی جرم ، موضوع ماده ۶۱۰ ماهیتاً جرم عمومی است، قصد مجرمانه و بالطبع نتیجه آن آسیب رسانی به امنیت کشور از شروط تحقق آن خواهد بود به عبارت دیگر مرتکب هم می بایستی عمداً با مشارکت حداقل یک نفر برای ارتکاب جرم اقدام کند و هم با سوء نیت نتیجه را جستجو کند. در شرایطی که هیچ یک از فعالیتهای صنفی و سندیکایی جرم محسوب نمی شود و به فرض به رسمیت نشناختن سندیکا، امتیازات قانونی به آن تعلق نمیگیرد. لذا موکل در چهارچوب فعالیتهای سندیکایی جرمی مرتکب نشده است تا شناسایی سوء نیت عام و خاص موضوع ماده ۶۱۰ ضرورت پیدا کند. همانطوری که در اوراق پرونده منعکس است و موکل در دادگاه نیز اعلام نمود، هدف و قصد موکل و سایر اعضا سندیکا، دفاع از حقوق صنفی و قانونی خود از طریق مسالمت آمیز بوده و نتیجه این فعالیتها نیز تقویت امنیت ملی و جلوگیری از رادیکالی شدن مطالبات گروه های اجتماعی کم در آمد و آسیب پذیر می باشد دفاع از حقوق صنفی کارگران با نیت خیر خواهانه دلیلی است به حسن نیت وی در ساماندهی امور مربوط به حوزه کاری خویش و رفع نواقص حوزه مدیریتی، در نهایت مجموعه اعمال و رفتارهای آقای مددی در جهت سامان امور و عدالت خواهی و خیر خواهی است و فاقد هرگونه سوءنیتی است و نتیجتاً ماده ۶۱۰ قابل اعمال و انطباق با رفتار و گفتار نوشتارهای وی نمی باشد.

دکتر یوسف مولایی و پرویز خورشید

وکلای آقای ابراهیم مددی